

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. A. Tractatvs De Privilegiis Ecclessiae

Zanchi, Lelio

Veronae, M. D. LXXXVI.

Quadragesimum Quartum Priuilegium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61627](#)

- 20 Potestas libera concessa alicui procedendi in aliquo casu non intelligitur, quia faciat contra ius.
21 Verbum liberum importat ius.

Quadragesimum Quartum Priuilegium.

CCOLESIA Alio priuilegio gaudet. † Quod Episcopi in suis diocesibus liberam potestatem habet adulteria, & scelera inquirere vlcisci, & iudicare absque impedimento alicuius iuxta canonum decreta. † Et cum opus fuerit auxilium seculare inuocabunt, non ad deteriorandum, sed ad prosequendum ea quae Deo placita sunt, cap. 1. de offic. iud. ordin. hic 3 considerandum venit, † quod plura sunt delicta, quae sunt communis fori, prout est vsura, cuius cognitio secundum Didac. in lib. 3. resolutionum in cap. 3. attestantem de communi incumbit Ecclesiastico ad eum etiam pertinet si tractaretur de restitutione usurrum, etiam inter laicos, gl. in clemen. 2. in verbo usura de iud. sed quia pro isto crimine potest agi criminaliter, & tunc uterque iudex tam secularis, quam Ecclesiasticus cognoscere potest, ita tenet Didac. in d. cap. 3. aut agitur ciuiliter, & tunc si agitur a contractus sit usurarius, vel non, tunc cognitio spectat ad Ecclesiasticum Ias. in consi. 353. lib. 4. aut tractatur de recuperanda usura, & tunc etiam iudex laicus cognoscere potest, Bal. in l. quoties. C. de iud. de dictum adulterij est etiam communis fori, ideo Episcopus ex causa adulterij punire laicos, Abb. in cap. intellectimus num. 1. de Adult. potest ipsos excommunicare, & detrudere in monasterium, Villalob. in sua collecta communionum opin. in litera L. nume. quinto, & hoc quia adulterium est violatio sacramenti matrimonialis, merito eius vindicta non minus pertinet ad iudicem Ecclesiasticum, quam ad laicum: Sed quando agitur duntaxat de separatione tori propter adulterium facienda, tunc cognitio est meriti Iudicis Ecclesiastici, ita Dec. attestatur de communi in consi. 212. concubinatus potest expediti in utroque foro, licet Iudices seculares, & etiam Ecclesiastici parum se intromittunt, quasi quod sepius ambo eadem censura sunt coercendi, pro nephando crimen sodomitæ iudex Ecclesiasticus cognoscere potest, text. in c. clerici de excess. prelat. in crimen sacrilegij, ut in capitu. conqueritus de foro competent. alii tenent, quod sit crimen mixtum, quod potest

potest, ab utroque iudice laico, & Ecclesiastico puniri Mantua. cō
fil. 226. verum de consuetudine laici cognoscunt de sacrilegio, in
in crimen sortelegij, dum sortelegium sapit naturam hæresis, Clar.
4 in lib. 5. §. hæresis vers. successiue quæro. † Sed quid in istis crimi-
nibus utriusq; fori, si delinquens à iudice Ecclesiastico fuerit abso-
lutos, an non obstante dicta absolutione poterit coram laico indi-
dice puniri, sed prius accusari? Et dicendum, quod sit Clar. in quest.
5 56. vers. † Sed hic occurrit huiusmodi scelera purgare, debet Epi-
6 scopi iudicando, † Cum præses prouincia purgare debeat prouin-
ciam malis hominibus, nec distinguitur undeconque sint ff. de of-
fic. presid. l. præses 6. q. 3. capit. placuit autem qua in prouincia. C.
vbi de crim. ag. opor. & hæc fuit ratio, sed alia adduci etiam potest,
7 † Episcopi dicuntur ab Epi, quod est supra, & scopus, vel sco-
pem intendere quasi supra intendentes, nam habent curam super
intendendo super omnes laicos, & clericos sibi commissos, 21. di-
stinctio. capitu. clericos ubi etiam interpetrantur Speculatores, eo
quod subiectoru mores, & vitam Speculantur, & Speculari tenen-
tur. † Cum officium Pastorum proprium sit custodire oves suas
9 quorum † officium est in confectione chrismatis, in chrismatio-
ne frontis, collatione ordinum, consecratione Ecclesiarum, & alta-
rium, cap. quia periculosem de senten. excommun. lib. 6. in gl. 1. &
10 iudicare, & punire, vt in d. capitu. 1. & ad hoc ut punire valeant,
† Quando Ecclesia per se non potest, vel sufficit, inuocare debet
brachium seculare, nec propter hanc inuocationem sibi infertur
11 præiudicium, † nam ius Ecclesiae non auffertur, adeo quod iudex
secularis possit in posterum auctoritate sua attentare, quod nega-
tur nisi agat de mandato Ecclesiae, quia tunc copelli potest ad præ-
12 standum auxilium, c. administratores 23. q. 5. † Et quando inuo-
catur tale auxilium, protestatio est necessaria cum ad ea in quibus
ius non habet fuerit vocatus, cap. Pontifices 7. q. 1. cap. præsbyte-
13 ri 24. distin. † Sed quomodo iudex secularis potest compelli? Dici-
tur per excommunicationem, nec potest ipse compellere Ecclesia
sticum quia maior est eo, cap. qualiter de iud. & capit. legitimus in
14 fi. 93. dist. † Iudex Ecclesiasticus non tenetur iuuare secularem iu-
dicem, vt puta, in excommunicando rebelles, nisi fiat prius fides
de processu, non debet excommunicare, nisi prævia admonitione,
15 sed econtra, † Iudex secularis debet obtemperare iudici Ecclesia
stico, licet non faciat fidem de processu, † si extra iudicium iudex
Ecclesiasticus peteret auxilium, secularis denegare potest, si ei:
constat, quod iniuste petat, cum non debeat eum iuuare ad ma-
lum

lum, sed ad bonum, & ita intelligitur tex. ibi non ad præjudicandum, in cap. 1. de offi. iud. ordin. ¶ Quando iniuste petit, non teneatur obtemperare, cap. cum ad verum 96. dist. ¶ Sed si processit iudicialiter & non fuerit appellatum, & supplicatum, tunc secularis Iudex tenetur sententiam executioni mandare Iudicis Ecclesiastici 19 ci, ¶ nec exceptio iniusta est admittenda, cap. 2. de exce. lib. 6. Sed animaduerte, quod licet dicatur in illo tex. allegato capit. 1. quod Episcopi habent liberam potestatem, quod quando alicui datur ¶ libera potestas procedendi in aliquo casu, non intelligitur, quod aliquid faciat contra ius, sed solum, ut absque impedimento, vel licentia hoc possit facere. ¶ Nam verbum liberum hoc importat. Ita not. Abb. in cap. de multa de præbend. & in c. licet Episcopus eo. ti. lib. 6.

S V M M A R I U M.

1. Abbatis officium est revocare Monachos, vel canonicos regulares, qui pecuniam congregauerunt ex redditibus Ecclesiarum, et ad Curias Principium accesserunt.
2. Papa mandat ordinario quatenus moneat Prælatos regularium, ut corrigant illos, qui claustrum proprium negligentia dimiserint.
3. Correctio regularium pertinet ad Prælatos ipsorum.
4. Episcopi supplent negligentiam Prælatorum.
5. Pecunia congregata ex Prioratibus, seu alijs domib. religiosis non cedit Prioribus, seu Prælatis, sed debet conuertri in utilitatem Monasterij.
6. Pecunia vnde cunque quæsita debet conuertri in utilitatem Monasterij.
7. Monachus si stipuletur sibi, sive Monasterio, sive impersonaliter semper acquirit Monasterio.
8. Religiosus potest stipulari monasterio suo sine aliquo mandato.
9. Monasterium non obligatur ex delicto Monachi.
10. Monachus contrahens mutuum si esset in studio de licentia Abbatis obligat Monasterium temperate iuxta necessitatem.
11. Episcopalis auctoritas est super flua cum Abbatibus fuerit data potestas, & auctoritas coercendi, & corrigendi Monachos.
12. Abbes negligentes in revocando Monachos vagabundos eorum negligentia punitur ex quo bona Eccl. sive aportata & occupata non repetunt, quod tamen facere deberent.
13. Monachi efficti vagabundi talis negligencia odiosa est delictum.

Qua-